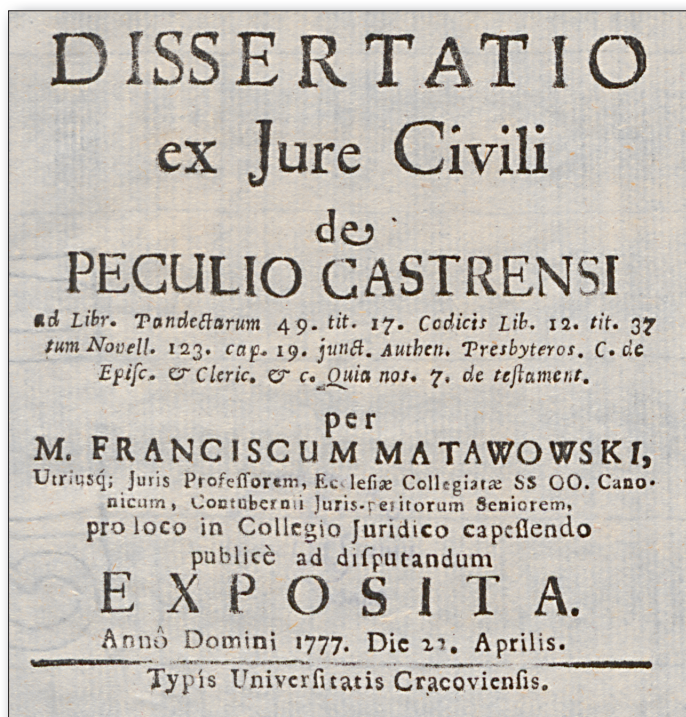

MATAWOWSKI FRANCISZEK

(ur. 1740 r., zm. 16 IX 1791 r.)

Pochodził z diecezji krakowskiej, może z Myślenic, był synem Piotra.

Od 30 maja 1752 r. studiował na Uniwersytecie Krakowskim, gdzie 30 czerwca 1758 r. został promowany na bakałarza, a 20 września 1760 r. na mistrza sztuk wyzwolonych. Dnia 19 sierpnia 1763 r. uzyskał natomiast uprawnienia geometry przyśięgłego. Do uniwersytetu inkorporowany został 22 października 1773 r., po obrońieniu 25 września t.r. tezy inkorporacyjnej dotyczącej dźwięku, co umożliwiło mu wstąpienie do Kolegium Mniejszego. Następnie wykładał na uniwersytecie matematykę oraz studiował prawo. Dnia 14 grudnia 1774 r. został ustanowiony starszym Bursy Prawników i podjął starania o przyjęcie do Kolegium Prawniczego. Na mocy zezwolenia konwokacji uniwersyteckiej wydanego 20 grudnia 1776 r. 22 kwietnia 1777 r. przystąpił do responsji, przedstawiając rozprawę z zakresu prawa rzeczowego, dotyczącą instytucji *peculium castrense* (*Dissertatio ex iure civili de peculio*

Karta tytułowa
rozprawy Franciszka
Matawowskiego
*Dissertatio ex iure civili
de peculio castrensi,*
Kraków 1777
(BJ 17861 I Mag. St. Dr.)

castrensi..., Kraków 1777). Dopuszczony po odbytej dyspacie do Kolegium Prawniczego raz jeden, w semestrze letnim 1778 r., sprawował jego prepozyturę. W okresie reformy Kołłątajowskiej przeszedł w stan spoczynku i został uposażony emeryturą w kwocie 500 złp.

Kilkanaście lat życia spędził Matawowski w Poznaniu, pracując jako nauczyciel w Kolegium Lubrańskiego. W latach 1762–1767 nauczał w nim poetyki, następnie filozofii (1767–1770 oraz ponownie w 1774 r.) i matematyki (1770–1773). Jako profesor poznańskiej akademii pełnił z jej upoważnienia różne funkcje, m.in. w latach 1764–1773 kierował drukarnią akademicką, a w 1765 r. sprawował nadzór nad pracami budowlano-remontowymi w kolegium.

Przed 1773 r. został kanonikiem kolegiaty św. Mikołaja na Zagórzu w Poznaniu, jednak zapewne z powodu obowiązków, jakie spoczywały nań w Krakowie, po 1775 r. zrezygnował z tego beneficjum. Od 12 czerwca 1775 r. był kanonikiem kapituły kolegiackiej Wszystkich Świętych w Krakowie, zajmując w niej kolejno dwie kanonie „prawnicze”: prebend Górski (pierwsze ministerium) i Świnarski. Od 7 lipca 1777 r. do śmierci był natomiast Matawowski proboszczem w Moskarzewie.

Zmarł we wrześniu 1791 r. Jego dorobek drukowany obejmuje, oprócz wspomnianych wyżej prac na stopnie akademickie, kalendarze na lata 1762–1778 oraz jedną orację weselną.

AUJ rkps 51 s. 212; BJ rkps 5359 II t. 8 fol. 2–4; Estreicher Bibliografia 22 s. 222–224; B. Brzuszek, *Matawowski Franciszek*, SPTK 3 s. 78; Michalewiczowie 5/1 s. 119; P.F. Neumann, *Kapituła kolegiacka św. Mikołaja na Zagórzu w latach 1728–1802. Struktura i skład personalny, służba Boża, „Ecclesia. Studia z dziejów Wielkopolski”* 7, 2012, s. 70; Nowicki *Działalność* s. 141–142, 200, 338; Szczepaniak *Spis prałatów* s. 111, 115; Szczepaniak *Duchowieństwo* s. 641.

Krzysztof Fokt, Katarzyna Kuras